

er c. 300 Pd. om Aaret. Naar altsaa Prisen for Maismeel ansættes til 16 Piastre pr. 800 Pd. eller 2 Piastre pr. 100 Pd., vil det nok omtrent udgjøre — ja jeg kan for Dels blot ikke opgive, hvor stor en Bist af disse 5 Cents, at Værdien af Maismeel vil udgjøre; og jeg skal senere forbeholde mig at komme tilbage derpaa. Men jeg skal tillige dog, da her er under Dmtale de arbejdende Classers Forhold, tillade mig at gøre opmærksom paa, at disse Fornødenhedsartikler, som blive dem leverede for Tiden af Meel og Sild, ikke ere de eneste Fornødenhedsartikler, som kan siges at leveres dem af Planterne; thi det Stykke Jord, som de have erholdt og som altid har været dem tilstaaet af Planterne, have de stedse dyrket med Dams og Kartofler. Det er altsaa et betydeligt Middel, som de have til deres daglige Underhold i Dyrkingen af den Jord, der er dem tilstaaet. Det er, forsaavidt som her allerede har været Tale om, i hvilket Forhold Arbejdslønnen stiller sig med Hensyn til den paalagte Told, at jeg har troet at maatte gøre disse Bemærkninger.

Finantsministeren: Med Hensyn til, hvad der er bemærket om Prisen paa Maismeel, maa jeg dog gjentage, at ifølge de Beretninger, som foreligge Regjeringen, stiller Gjennemsnitsprisen sig fra 1ste Juli 1845 indtil ultimo Juni 1848 til 23 Piastre pr. Fod paa 800 Pd., og ifølge de seneste Beretninger, man har fra Vestindien, er Prisen paa Maismeel opgivet pr. Fod paa 728 Pd. til 24 Piastre, og den sidste Opgivelse er altsaa gunstigere end den Gjennemsnitsberegning, hvorfra Regjeringen er gaaet ud. Hvad Arbejderreglementet angaaer, er det meget vanskeligt at tage Hensyn til dette Reglements enkelte Bestemmelser; man maa læse dem i deres Sammenhæng. Det er for langt til at jeg turde opholde det ærede Thing med at oplæse det; jeg skal tillade mig at lade det henlægge paa

Forsamlingens Bord, for at Enhver, der maatte ønske det, kan gøre sig bekendt dermed i dets hele Sammenhæng. Det indeholder ingenlunde blot trykkende Bestemmelser for Arbejderne, tværtimod ogsaa gunstige Bestemmelser for dem. Jeg skal saaledes tillade mig at fremhæve, at der foruden (hvad den sidste ærede Taler allerede bemærkede), foruden Brugen af dette Stykke Jord og af Huset, endnu er fastsat en daglig Betaling, og ligeledes at de Rationer, som leveres dem af Sild og Meel, ere fastsatte til en moderat Pris; endvidere er der Bestemmelser om, at svage og affældige Personer, der ere uskiftede til deres Arbejde, skulle, som hidtil, underholdes paa de Plantager, hvor de høre hjemme, og pleies af deres nærmeste Paarørende; at Arbejdere, der paa Grund af Sygdom eller syge Børns Pleie, ikke kunne påse deres Arbejde, skulle derom gøre Melding til Forvalteren eller en anden Befalingshavende paa Plantagen, som, naar Tilfældet synes farligt og den Syge hjælpeløs, skal drage Omsorg for, at der skaffes Lægehjælp; at alle syge Arbejdere, der under deres Sygdom ville forblive paa Hospitalet, skulle pleies paa Plantagens Bekostning." Fremdeles hedder det: „at smaa Børn skulle fødes og pleies under Arbejdstimerne paa et passende Sted og paa Plantagens Bekostning“, og ligeledes er der Bestemmelser med Hensyn til frugtfulde Roner, og flere lignende, som ikke vel kunne forstaaes uden at læses i Sammenhæng. Jeg seer mig, ifølge de Oplysninger, som ere mig ihændekomne, ikke istand til at give en bestemt Definition paa Distinctionerne mellem de 3 Classer af Arbejdere, da en saadan indeholdes i selve Arbejderreglementet; men dette maa vel beroe paa conventional Brug. At Børn idetmindste henregnes til 3die Klasse sees deraf, at det siges, at Betalingen for Børn erlægges til Forældrene, eller dem, som staae dem i Forældres Sted.